

Kanibalizm larw w akwakulturze ryb okoniowatych

Jarostaw Król¹, Zdzisław Zakęś²

¹Katedra Ichtiologii, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

²Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Kanibalizm wewnątrzpokoleniowy polegający na zjedaniu osobników własnego gatunku wewnątrz jednej kohorty, to zjawisko charakterystyczne dla warunków intensywnej akwakultury. W szczególności dotyczy on hodowli ryb okoniowatych, obecnie najprężniej rozwijającej się gałęzi akwakultury w Europie. Straty, jakie wynikają z zachowań kanibalistycznych stanowią główny problem przy podchowcie larw i form juwenalnych tych ryb. Przyczyny zjawiska wciąż nie są do końca poznane. Najczęściej kanibalizm określa się mianem optymalnego wyboru dokonywanego przez osobnika w danym środowisku, w celu zapewnienia sobie jak najlepszej strategii związanej z pozyskiwaniem pokarmu. Kanibalizm definiowany jako alternatywna strategia pokarmowa wiąże się przede wszystkim z określonymi czynnikami środowiskowymi. Zupełne wyeliminowanie kanibalizmu w akwakulturze wydaje się być nierealne. Jednakże poprzez odpowiedni dobór parametrów biotycznych i abiotycznych podchowu larw ryb okoniowatych można ograniczyć to negatywne z punktu widzenia hodowcy zjawisko.